

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 6505

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată și precizată de reclamantul D.T în contradictoriu cu pârâții Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, având ca obiect contestație act administrativ și restituire taxă de poluare.

La apelul nominal se constată lipsa reclamantului și a reprezentanților pârâților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu suma de xxx lei taxă judiciară de timbru conform chitanțelor seria SRI nr. și din 29.10.2012 (filele 26-27) și xxx lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care, constatând etapa probatorie încheiată, și văzând că s-a solicitat judecata în lipsă, instanța reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță la data de octombrie 2012 reclamantul D.T a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ fiscal pe pârâtele Administrația Finanțelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, solicitând anularea deciziei nr. /12.10.2012 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, anularea Deciziei de stabilire a taxei pentru emisiile provenite de la autovehicule nr. /09.08.2012 emisă de AFP Arad, obligarea pârâtei

AFP Arad la restituirea sumei de xxxlei achitată cu chitanța seria nr.

..... din08.2012, reprezentând taxă de poluare pentru autovehicule cu dobânda legală potrivit art. 124 Cod procedură fiscală, și cu cheltuieli de judecată constând în taxe de timbru.

În motivarea acțiunii reclamantul susține că taxa a fost percepută nelegal, în temeiul Legii nr. 9/2012, care este discriminatorie și încalcă normele comunitare, respectiv art. 110 din Tratatul de la Lisabona, putându-se observa o identitate cvasitotală de tratament juridic și fiscal între dispozițiile acestui act normativ și dispozițiile OUG 50/2008, cu privire la acesta din urmă Curtea Europeană de Justiție pronunțându-se în mai multe ori în sensul încălcării art. 110TFUE.

În drept invocă art. 1 alin. 4 Cod fiscal, art. 7 din Legea nr. 554/2004, art. 117 alin. 1 lit. d și art. 205 și urm. Cod procedură fiscală, art. 11 alin. 2 și

art. 148 alin. 2 Constituția României, art. 110 TFUE, art. 112 și 274 Cod procedură civilă.

Pârâta DGFP Arad a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantului, ca netemeinică și nelegală cu motivarea că taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule a fost aprobată prin legea nr. 9/2012, lege care este încă în vigoare și că organele fiscale, potrivit art. 13 din OG 92/2003 au obligația de a o aplica.

Pârâta AFP Arad a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantului, ca netemeinică și nelegală cu motivarea că reclamantul nu contestă vreun act administrativ fiscal și o taxă legal încasată în temeiul Legii nr. 9/2012, care este rezultatul discuțiilor dintre autoritățile statului și Comisia Europeană, fiind conformă normelor comunitare, prin adoptarea căreia România s-a aliniat tendinței internaționale de a fundamenta politica mediului pe principiul poluatorul plătește.

Instanța reține din actele și lucrările dosarului următoarele:

în data de 28.07.2012 reclamantul a cumpărat autoturismul marca tip xxxxxx, categorie auto MI, norme de poluare E4, serie sașiu xxxxxxxx, an de fabricație 2002, care a fost înmatriculat prima dată în Germania la data de xxxxxxxx.

Pentru a-1 înmatricula în România, AFP Arad pretinde reclamantului plata sumei de xxxxxxx lei, emițând decizia privind stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. /09.08.2012. Reclamantul plătește această sumă cu chitanța seria xxxx nr. /17.08.2012, autoturismul cumpărat de acesta fiind reînmatriculat în România.

La data de 08.2012, în termenul legal de 30 de zile, reclamantul adresează AFP Arad o contestație împotriva deciziei privind stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. /09.08.2012 emisă de AFP Arad, solicitând anularea acesteia și restituirea a taxei de xxx lei percepută pentru reînmatricularea autoturismului său, cerere care a fost înregistrată sub numărul xxxxx și transmisă pârâtei DGFP Arad, care prin decizia nr. /12.10.2012 a respins-o.

Analizând legalitatea actelor administrativ-fiscale contestate, Tribunalul constată că problema litigioasă pe care o ridică speța de față, este aceea de a stabili dacă legislația internă - care condiționează înmatricularea autovehiculului achiziționat de reclamantă, dintr-un stat membru al Uniunii Europene, de plata taxei de poluare - este compatibilă cu prevederile legislației comunitare.

Prin Legea nr. 157/2005 România a ratificat Tratatul pentru aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană, efectele acestei ratificări fiind; reglementate de art. 148 alin.2 și 4 din Constituția României, astfel cum aceasta a fost republicată, în conformitate cu care prevederile Tratatelor Constitutive ale U.E și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

În conformitate cu prevederile art. 110 din Tratatul Comunității Europene „nici un stat membru nu aplică direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare

Prin aceste prevederi se limitează libertatea statelor membre în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii, respectiv discriminarea între produsele importate și cele autohtone de natură similară.

Legea nr.9/2012 stabilește în art.2 lit. i că suma datorată potrivit acestei legi se numește taxa și că „taxa” - reprezintă suma datorată de către contribuabil pentru emisiile poluante provenite de la autovehiculele din categoriile M1, M2, M3 și NI, N2, N3.

Cu privire la momentul în care se datorează această taxă, prin art. 4 alin 1 și 2 din aceeași Lege s-a stabilit că

„ (1) Obligația de plată a taxei intervine:

- a)cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;
- b)la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute la art. 3 și 8;
- c)la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului plătitor valoarea reziduală a taxei, în conformitate cu prevederile art. 7.

(2) Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau taxă pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării."

Art. 4 a fost însă modificat prin OUG.1/2012: Art. 1 începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. i), ale art. 4 alin. (2) și a celor privind prima transcriere a dreptului de proprietate ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, se suspendă până la 1 ianuarie 2013.

Art. 2(1) Contribuabilii care au achitat taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule ca urmare a primei transcrieri a dreptului de proprietate, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 9/2012, în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a acestei legi și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pot solicita restituirea acesteia.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se restituie la cererea contribuabilului, adresată organului fiscal competent, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător, cu excepția prevederilor art. 124 din respectiva ordonanță.

(3) Sumele se restituie în termenul de prescripție prevăzut de art. 135 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Deci această taxa de poluare nu este percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România stat comunitar de la 01.01.2007, și dacă a fost percepută în perioada de la intrarea în vigoare a legii 9/2012 până la modificarea ei prin OUG 1/2012(art 4 alin 2) se restituie, fiind percepută exclusiv, pentru autoturismele

înmatriculate în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România, după aducerea lor în țară, fie chiar și celor de categorie M1,M2,M3, NI, N2, N3. Pentru autovehiculele deja înmatriculate în România, de aceeași categorie, taxa nu se mai percepe cu ocazia vânzării ulterioare, ceea ce demonstrează că această taxă de poluare se aplică doar ca urmare a achizițiilor intracomunitare a acestor tipuri de autovehicule și este o taxă cu echivalent taxelor vamale la import.

Potrivit normelor comunitare:

-art.25 CE „între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică, de asemenea, taxelor vamale cu caracter fiscal”.

-art.28 CE „între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent”.

Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, noțiunea de taxă cu echivalent constă în orice taxă pecuniară impusă unilateral asupra mărfurilor în temeiul faptului că trec frontiera, oricare ar fi denumirea și modul de aplicare al acesteia, iar un sistem de taxare care să fie considerat compatibil cu art. 110 din Tratatul Comunității Europene, trebuie să excludă orice posibilitate ca produsele importate să fie supuse unor taxe mai mari decât produsele similare naționale și să nu producă în nici un caz efecte discriminatorii. Autovehiculele din categoriile vizate de Legea 9/2012 fac parte din categoria bunuri, și nu pot fi taxate numai pentru că au fost aduse dintr-un stat european.

Practic, prin instituirea taxei, discriminarea produsă de OUG 50/2008 pe care o abrogă, este continuată în aceeași formă.

Textul art.110 din Tratatul CE se referă la produsele provenind din alte state membre și supuse unor impozite interne, de orice natură, superioare celor care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare, ori Statul Român nu percepe taxa de poluare produselor naționale similare, respectiv pentru autovehiculele deja înmatriculate în România (second-hand) de aceeași categorie, cu ocazia vânzării ulterioare.

Multiplele discuții dintre România și Uniunea Europeană pe tema taxei de primă înmatriculare, taxei de poluare, au fost generate de faptul că taxa,; indiferent de denumire, se aplica numai autovehiculelor din alt stat membru al UE nu și autovehiculelor similare din România, sfera de aplicarea acestei taxe și nu cuantumul ei fiind cea care a generat inclusiv procedura de infringement.

„ 26. Astfel cum a arătat Curtea la punctul 58 din Hotărârea Tatu, citată anterior, o reglementare precum OUG nr. 50/2008 are ca efect faptul că autovehiculele de ocazie importate și caracterizate printr-o vechime și o uzură importante sunt supuse, în pofida aplicării unei reduceri mari a cuantumului taxei pentru a ține seama de deprecierea lor, unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală. Nu se poate contesta că, în aceste condiții, reglementarea națională menționată are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre.

27. Aceleași considerații se impun în ceea ce privește regimul de impozitare prevăzut de OUG nr. 50/2008, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 208/2008, OUG nr. 218/2008, OUG nr. 7/2009 și, respectiv, OUG nr. 117/2009. Astfel, din dosarul cauzei rezultă că toate versiunile de modificare a OUG nr. 50/2008 mențin un regim de

impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o asemenea sarcină fiscală. Pe de altă parte, cu ocazia ședinței, care a avut loc după pronunțarea Hotărârii Tatu, citată anterior, guvernul român nu a susținut că ar exista o diferență relevantă, în scopul examinării compatibilității cu articolul 110 TFUE a unei taxe precum cea reglementată de OUG nr. 50/2008, între versiunea inițială a OUG nr. 50/2008 și versiunile ulterioare ale acesteia."

28 In sfârșit, trebuie amintit că obiectivul protecției mediului, care se materializează în faptul, pe de o parte, de a împiedica, prin aplicarea unei taxe disuasive, circulația în România a unor vehicule deosebit de poluante, precum cele care corespund normelor Euro 1 și Euro 2 și care au o capacitate cilindrică mare, și, pe de altă parte, de a folosi veniturile generate de această taxă pentru finanțarea unor proiecte de mediu, ar putea fi realizat mai complet și mai coerent aplicând taxa pe poluare oricărui vehicul de acest tip care a fost pus în circulație în România. O astfel de taxare, a cărei punere în aplicare în cadrul unei taxe anuale rutiere este perfect posibilă, nu ar favoriza piața națională a vehiculelor de ocazie în detrimentul punerii în circulație a vehiculelor de ocazie importate și ar fi, în plus, conformă principiului poluatorul plătește (Hotărârea Tatu, citată anterior, punctul 60) Hotărârea Curții Europene de Justiție C-263/10.

Conform acestor considerente, instanța constată că taxa de poluare prelevată în condițiile Legii 9/2012 modificată este discriminatorie pentru că prin ea se descurajează punerea în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie, având aceleași caracteristici de pe piața națională și încalcă art. 110 din TFUE, motiv pentru care, având în vedere principiul priorității dreptului comunitar și obligația judecătorului național de a-1 avea în vedere chiar și în contra dreptului intern, consideră întemeiată acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamant pentru restituirea taxei privind emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Pentru aceste considerente, având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va admite acțiunea reclamantului va anula decizia nr./12.10.2012 a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, decizia de calcul al taxei de poluare nr./09.08.2012 emisă de AFP Arad și va obliga pârâta AFP Arad să îi restituie suma de xxxx lei reprezentând taxă pentru emisiile poluante, achitată de reclamant cu chitanța seria TS6 nr./08.2012.

Potrivit art. 124 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, *„pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70, după caz. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor”*.

Potrivit art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, *„cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare”*.

Conform art. 117 alin. 2 Cod de Procedură Fiscală, *„prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele de restituit reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere”*.

Având în vedere că art. 117 alin. 2 reglementează situația restituirii diferențelor de

impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice, instanța reține că în cazul restituirii taxei de poluare este aplicabil textul art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală.

Coroborând dispozițiile art. 124 alin. 1 cu dispozițiile art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, instanța constată că dobânzile legale datorate de autoritățile fiscale în prezenta cauză se impun a fi calculate din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile de la înregistrarea în evidența acestor autorități a contestației împotriva deciziei.

În consecință, se va dispune obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice Arad la plata dobânzilor ieșite la nivelul majorării de întârziere prevăzute de Codul de Procedură Fiscală, calculate din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile de la înregistrarea în evidența pârâtei 24.08.2012, a contestației și cererii de restituire formulată de reclamant.

În conformitate cu dispozițiile art. 274 Cod procedură civilă, va obliga pârâta să îi plătească reclamantului xxx lei cheltuieli de judecată, constând în taxe judiciare de timbru xxx lei și timbru judiciar xxx lei.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamantul D.T domiciliat în localitatea, str., în contradictoriu cu pârătele Administrația Finanțelor Publice Arad cu sediul în Arad, B-dul Revoluției nr. 77, județul Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad cu sediul în Arad, B-dul Revoluției nr. 79, județul Arad, și în consecință:

Anulează decizia nr./12.10.2012 a DGFP Arad, de respingere a contestației formulate de reclamant împotriva deciziei de stabilire a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, nr./09.08.2012 emisă de AFP Arad.

Anulează decizia de stabilire a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, nr./09.08.2012 emisă de AFP Arad și obligă pârâta AFP Arad la restituirea către reclamant a sumei de xxxx lei, achitată cu chitanta seria nr./17.08.2012, actualizată cu dobânda calculată în conformitate cu art. 124 C.pr.fisc., începând cu ziua următoare termenului de 45 de zile de la data înregistrării, în evidența pârâtei 08.2012, a cererii reclamantului de anulare a taxei.

Obligă pârătele să plătească reclamantului suma de xxxx lei cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 12.2012.